

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5305/2019
17.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Сомбору, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради новчаног обештећења, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 194/19 од 07.08.2019. године, на седници одржаној 17.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 194/19 од 07.08.2019. године, у делу којим је одбијена жалба тужиле, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле, изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 194/19 од 07.08.2019. године, у делу којим је одбијена жалба тужиле.

Образложење

Основни суд у Сомбору, пресудом Прр 368/18 од 18.03.2019. године, делимично је усвојио тужбени захтев тужиле (став први изреке), тако што је обавезао тужену да исплати тужили на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року износ од 400 евра у динарској противвредности на дан исплате, према средњем курсу Народне банке Србије, са законском затезном каматом од 18.03.2019. године, као дана пресуђења до коначне исплате, у року од осам дана под претњом принудног извршења (став други изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужиле, преко досуђеног износа па до тужбом траженог износа од 3.000 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије, са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате (став трећи изреке). Обавезао је тужену да накнади тужили трошкове парничног поступка у износу од 27.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности ове пресуде до коначне исплате, у року од осам дана под претњом принудног извршења (став четврти изреке).

Виши суд у Сомбору, пресудом Гжрр 194/19 од 07.08.2019. године, одбио је жалбе тужиле и тужене и потврдио пресуду Основног суда у Сомбору Прр 368/18 од 18.03.2019. године, у побијаном одбијајућем делу одлуке о главној ствари и у делу

одлуке о трошковима поступка (став први изреке). Одбио је захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по жалби (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одбијена жалба тужиле, тужила је благовремено изјавила ревизију, као посебну, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18), а у вези члана 27. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), оценио да ревизија тужиле није изузетно дозвољена.

Наиме, у конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној ревизији, у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 413, а у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП и утврдио да ревизија тужиле није дозвољена.

Како се у конкретној ситуацији ради о тужбеном захтеву који се односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност износа од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, у смислу одредби члана 468. став 1. и 2. ЗПП, то се ради о поступку у спору мале вредности, у коме против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Ревизија није дозвољена ни на основу одредбе члана 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић